No. 79. DONDERDAG 2 JULIJ. 1857.

VIER EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regel *f* 1.00 en voor elken regel meer 15 cent, behalve 35 cent zegelregt.

GEDETUTEERDE STATEN der Provincie Drenthe, brengen door deze ter kennis van de belanghebbenden, dat wegens te doene herstellingen aan de Witterbrug over de Drentsche Hoofdvaart te Assen, de passagie over die brug van en met den 6n tot en met den 9n der loopende maand zal zijn gesloten.

Assen, 1 Julij 1857.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK,
Voorzitter.
W. H. HOFSTEDE,
Griffier.

De BURGEMEESTER der Gemeente Assen,

Gelet hebbende op de aanschrijving van Z. M. Commissaris in Drenthe, in dato 30 Junij jl. no. 2224:

dôet te weten,

dat bij art. 6 der wet van 13 Junij 1857 is bepaald, dat voor eene groote jagtacte tot *alle* geoorloofd jagtbedrijf zal worden betaald, behalve het zegelregt *dertig gulden*, en voor eene groote jagtacte tot gelijk bedrijf, *met uitzondering van de langejagt en de valkenjagt, vijftien gulden;* doch dat in de ingekomen aanvragen om acten niet is vermeld, welke van de twee soorten van acten door de aangevers is verlangd; met uitnoodiging aan de belanghebbenden om, zoo zij acten verlangen tot *alle* geoorloofd jagtbedrijf, daaronder begrepen de *lange en* de *valkenjagt*, tegen den bepaalden prijs van *dertig gulden*, zij zulks ter Secretarie voor den 15 Julij eerstkomende zullen hebben op te geven, om daarvan voor den 20 derzelfde maand aan Z. M. Commissaris voornoemd opgave te kunnen doen, terwijl bij gebreke van zoodanige opgave, het daarvoor zal worden gehouden, dat de belanghebbenden verlangen acten te ontvangen ter uitoefening der jagt, *met uitzondering der lange en valkenjagt.*

Assen, 1 Julij 1857.

De Burgemeester voornoemd,
VAN DER FELTZ.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

1 Julij.

De verkiezings-twist tusschen de verschillende Fransche dagbladen begint te bedaren, maar de bekende Napoleontische strijder, de heer *Granier de Cassagnac* kraait Koning en zal, al zweeg ook ieder, *alleen* kraaijen. Dat is zoo zijn aard. Volgens hem, en men lacht hem hartelijk uit, stemden op het platte land alle redelijke creaturen, zieken zoowel als gezonden. De blinden openden hunne oogen op het hooren noemen van de stembus, de kreupelen draafden naar de mairie en de oude soldaten, door hunne zonen geleid, stapten kregel naar de stembus en riepen luide: „dat is ons grootste geluk, dat wij zonen hebben, die voor een *Napoleon* kunnen stemmen, leve *Napoleon!*"

Zoo zingt *Granier de Cassagnac*, en uit het luchtruim op deze aarde neergedaald, spreekt hij vloek, ja giert hij zijne gansche wraakviool uit over Parijs en mogt de hoofdstad bij de herstemming zijne verwachting en zijne wenschen beschamen, dan zou de Hemel haar straffen, meer dan hij in woorden weet uit te drukken.

De heer *Granier de Cassagnac* eindigt zijne groteske uitboezemingen met deze bedreiging: „Weldra zullen de aanzienlijke standen alle gezag over het volk hebben verloren; geleid door haar eigen gevoel en verstand, zal de menigte lagchen met den raad en den wil van hen, die zij gewoon was te volgen, en met hunne vijandige houding, wier hoofdkarakter is: magteloosheid."

't Is of de heer *Granier de Cassagnac* alleen al het verstand van Frankrijk vertegenwoordigt.

De Neufchatellsche kwestie, eindelijk ter ruste gebragt, houdt in Pruissen steeds veler aandacht bezig en doet vooral een oplettend oog rigten op het politieke Frankrijk — het *leidende* Frankrijk, dat overal *beleefd* optreedt en zijn zin verkrijgt en eindelijk zou worden de opperste „vrederegter" in Europa. Rusland, zegt men, versterkt zich om eens te zijn wat het moet wezen, en blijft in vijandige houding tegen over Oostenrijk, dat van zijnen kant Engeland's vriendschap zoekt en Pruissen — het volgt de rigting, die de politieke stroom aanneemt, als Frankrijk is voorgegaan. Vijf jaren geleden wierd op eene Londensche conferentie Pruissens regt op Neufchatell nog op de plegtigste wijze erkend, en nu besloot *Napoleon* de kwestie te Parijs op eene wijze, die hem den dank van Zwitserland schenkt en Pruissen's goedkeuring. Geen Pruis echter zal een woord van dank brengen voor een tractaat, dat Pruissen niets geeft en veel ontneemt. Naauwelijks hoort men zeggen, dat Pruissen edelmoedig is geweest.

Oostenrijk doet wel als het kan, om zijn zin in de Donau-Vorstendommen te verkrijgen en, om meer klem aan zijne redenen bij te zetten, treedt het hoofdzakelijk op als beschermer van Turkije. Men weet echter zeer goed hoeveel eigenbelang er in het spel schuilt.

In Denemarken spreekt men steeds over eene alliantie met Zweden, en zij, die zeer tegen de eischen van Duitschland zijn, ter zake van de Hertogdommen, ijveren zeer voor zoodanig Verbond, ten einde in tijd van nood gezamenlijk te strijden, zelfs tot den laatsten druppel bloeds toe, voor de onafhankelijkheid van het Noorden.

Napels verkeert in diepe rust, zoo schrijft althans de Fransche Consul, die Frankrijks belangen daar te lande behartigt. Sommigen houden die mededeeling, als officieel gedaan, voor eene voorbode van het herstellen der diplomatieke gemeenschap tusschen het Westen en de beide Sicilien.

De Spaansche Regering heeft van de Cortes toestemming ontvangen, om de wet op de drukpers onmiddelijk in werking te brengen. Het Ministerie wenschte dit en daarom heeft die toestemming nog al eenige beteekenis.

Uit Hong-Kong meldt men van den 9 Mei: „In de vijandige houding tusschen de Engelsche en Chinesche besturen is nog geene verandering gekomen, hoewel men vrij zeker kan aannemen, dat de laatstgenoemde, door geldgebrek en hongersnood gedreven, bereid zijn onderhandelingen aan te knoopen, ingeval de Engelschen daartoe de hand bieden. Dit zal echter wel geen plaats hebben, daar de Chinezen zich gedurende de verwikkelingen op zulk eene gruwelijke wijze tegen alle Europeanen en Amerikanen hebben gedragen, dat zij eene gestrenge tuchtiging verdienen. De bewoners van Canton en naburige provincien zijn ten alle tijde zoodanig tegen alle vreemdelingen ingenomen geweest en hebben hen op zulk eene hatelijke wijze behandeld, dat eene verandering daarin noodzakelijk is geworden, vooral met het oog op de handelsbetrekkingen met China. Kort geleden zijn te Deep Bay, niet ver van hier, eenige mandarijnjonken genomen en in dezelve verscheidene correspondentien der hoofdaanvoerders gevonden, waardoor zulke verfoeijelijke plannen werden aan het licht gebragt, dat wij ons gelukkig achten nog in leven te zijn: ze zijn alleen verhinderd door de algemeene waakzaamheid. De Chinezen hadden zich in vereenigingen gevormd, welke ten doel hadden om alle inwoners, de ekwipages der schepen er in begrepen, door vergif en doodslag om te brengen en alle vreemde eigendommen te vernielen en te plunderen. In de noordelijke havens heerscht de meeste rust en zijn aldaar geene onlusten te vreezen; integendeel schijnen de Chinezen aldaar er zich over te verheugen, dat de hardnekkige en boosaardige bewoners van Canton de zoo lang verdiende straf zullen ondergaan. De hongersnood, welke in de omstreken van Canton heerscht, moet inderdaad verschrikkelijk zijn, daar zwermen van Chinezen naar Macao en hier komen, alleen om voedsel te zoeken."

2 Julij.

Maandag avond heeft het Engelsch Ministerie in het Parlement gerustsellende verklaringen gedaan nopens den opstand in Britsch-Indie; deze is niet zoo uitgebreid als de eerste berigten deden gelooven; in verschillende plaatsen zijn de inlandsche regementen in opstand gekomen, en hebben getracht de inwoners tot oproer te verleiden; in sommige plaatsen is dit mislukt, in andere is het aan de burgerlijke en militaire magt gelukt dadelijk het oproer te bedwingen en de muitelingen te verdrijven; deze hebben zich daarop teruggetrokken naar Dehli, waar zij met opene armen door de inwoners werden ontvangen.

Het grootste gedeelte der Europeanen is daar vermoord. Generaal *Anson* begeeft zich met eene aanzienlijke magt op marsch om, zoo mogelijk, den opstand te bedwingen.

De ongelukkige stad Delhi, die het tooneel van zooveel ellende was en nu meer worden zal, bevat, volgens de laatste berigten, 160,000 inwoners, met inbegrip der voorsteden. Het grootste gedeelte der bevolking is Indiaansch of Mahomedaansch.

Van eene onhandelbare geaardheid, gaven zij steeds aan het Indische gouvernement handen vol werk. Vooral was men ook niet zonder ongerustheid, als de Engelsche compagnie oorlogen op de grenzen moest voeren.

In 1825, toen het Engelsche leger voor Ava lag, was Delhi op het punt op te staan, en wachtten de inwoners slechts de nederlaag van het Engelsche leger af, om hunne meesters aan te vallen.

Zonder dat men zich in Engeland blijkbaar over deze onaangename tijding verontrust, worden er tegenmaatregelen genomen, en reeds zijn er verschillende vaartuigen aangewezen, die een aanzienlijk aantal troepen zullen overvoeren om de Engelsch-Indische magt te versterken. Die opstand van 1825, welke men niet spoedig zal vergeten, is alleen door krachtige maatregelen kunnen bedwongen worden.

Opmerkelijk is het, dat de hoofdaanleiding tot den opstand nog schijnt te wezen de meening der inlanders, dat de patronen met vet worden toebereid, in plaats van met boter. Het vleeschvet is iets zeer afschuwelijks voor de Indianen, en dat vet misschien met de patronen aan den mond te moeten brengen zou hen voor altijd, meenen zij, verontreinigen en den hemel onwaardig maken; men heeft de troepen wel zoeken te overtuigen, dat men geen vet gebruikte, maar dit heeft niet gebaat. Welk een ongelukkig vooroordeel kan de grond worden van jammerlijke onheilen!

De *Times*, die zich de groote woordvoerder van het Engelsche volk noemt en ook dikwijls de meening van de meerderheid des volks uitdrukt, maakt zich wel niet direct bezorgd over dezen opstand, maar acht dezelve toch van het uiterste gewigt, en spoort de regering aan, om de schuldigen voorbeeldig te tuchtigen en aan hen en geheel Indie te toonen, hoe magtig Engeland is, en dat men daaraan niet straffeloos weerstand kan bieden. Engeland kan niets toegeven, want dit zou als een blijk van zwakheid beschouwd worden, en zwakheid is voor Engeland in Indie de dood. De opstand zal dus in stroomen bloeds moeten gesmoord worden, en dat van lieden, die eigenlijk niets meer doen, dan onze voorvaders in den tachtigjarigen oorlog hebben gedaan, nl. zich vrij vechten van de vreemde onderdrukkers.

De Engelschen zeggen echter, dat hun bestuur vóór de inlanders niet drukkend is en hen daarentegen de zegeningen van meerdere beschaving en het Christendom doet kennen.

Wat zeggen echter de inlanders? Hun stem wordt in het verre Westen niet gehoord, of ja, ééne klaagster heeft de moeijelijke reis afgelegd en is zelve in Engeland gekomen, doch ook daar heeft zij niet gevonden, wat zij zocht, nl. regt. Het is de Koningin van Oude, die de Engelschen van haar koningrijk beroofd hebben, omdat zij niet meer geschikt was voor de Regering, of liever, omdat John Bull haar gebied bij het reeds onmetelijk Britsch Indische rijk wilde voegen.

In het midden van Julij zullen 10.000 man troepen uit Engeland naar Indie gezonden worden en later zullen nog meerdere derwaarts volgen, en Lord *Clarendon* heeft den Franschen gezant dringend verzocht, dat, daar Engeland nu zijne krachten in Indie moest gebruiken, Frankrijk meer krachtdadig hulp mogt verleenen tegen China.

Reeds den 28 Julij, zoo zegt men thans, zullen de Fransche Keizer en Keizerin zich naar Osborne begeven en eene week lang de gasten van Koningin *Victoria* zijn.

De Spaansche Koningin verkeert weder in belangwekkende omstandigheden. Zij is er niet voor, om, zooals wel andere dames soms doen, daarvan een geheim te maken, want naauwelijks was ze volkomen zeker van haren toestand, of zij heeft het o. a. aan de buitenlandsche gezanten doen aanzeggen, en eene godsdienstige plegtigheid te dier zake verordend.

Voor dat wij voor heden eindigen, moeten wij nog aan onze lezers mededeelen, dat genoegzaam alle berigten over den oogst in het buitenland zeer gunstig zijn. In Egypte is de oogst zoo rijk, dat men 3.200.000 mudden tot uitvoer kan gebruiken; in Griekenland valt dezelve uitmuntend uit; in Provence (Frankrijk) laat dezelve volstrekt niets te wenschen over en in Marseille blijft het koren dalende.

Wie moet niet 's Heeren goedheid looven en prijzen Zijne Majesteit?

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van den 29 Junij.

In de bijeenkomst der Tweede Kamer van heden is ingekomen eene Kon. boodschap met een ontwerp van wet, houdende herziening der gemeente-wet, voor zooveel betreft de regeling der plaatselijke belastingen.

Door de commissie voor de verzoekschriften is verslag uitgebragt over een groot aantal adressen, betreffende het ontwerp van wet op het lager onderwijs.

Daarna is de beraadslaging over dat ontwerp geopend.

De heer *Hoffman*, die het eerst daarover het woord voerde, heeft verklaard, te behooren tot de kleine minderheid, bedoeld in § 3 van het verslag der commissie van rapporteurs. Hij beklaagde zich, dat het tegenwoordige ministerie, hetwelk was opgetreden, om de gemoedsbezwaren van velen tegen het door het vorige Ministerie aangeboden ontwerp weg te nemen, dat zelfde ontwerp, met uitzondering alleen van eene formule en van een toevoegsel aan een artikel, weder had voorgedragen. De bezwaren, door de petitionarissen aangevoerd, vond hij volkomen gegrond. Het ontwerp toetsende aan de Grwt. en aan de geschiedenis harer herziening, kwam hij tot de slotsom, dat het niet kon gezegd worden aan de bepalingen der Grwt. te voldoen, naardien in hetzelve geen eerbied voor ieders godsdienstige begrippen gevonden werd. Sprekende over de oorzaak der optreding van dit ministerie, herinnerde hij hetgeen de Minister van Justitie in de zitting van 24 Sept. jl. verklaard heeft, namelijk, dat de Koning, indien het ontwerp van het vorige Ministerie mogt worden aangenomen, zwarigheid zou moeten maken, om aan die wet zijne Kon. sanctie te geven. De meerderheid der natie heeft, volgens den Spr., iets anders, dan dit ontwerp, van het tegenwoordige Ministerie verwacht. — Ook met het oog op de memorie van toelichting heeft het onderhavige ontwerp hem niet bevredigd; de formule „*Christelijke en maatschappelijke deugden*" in § 3 van a. 22 voorkomende, beschouwt hij als eene bedriegelijke leus. De 4e alinea van a. 22 is, naar zijn inzien, alles behalve een middel van verzoening.

De heer *ten Cate* heeft gewezen op de zeer uiteenloopende gevoelens en wenschen, welke ten aanzien van het onderwijs bestaan, en het zeer betwijfeld, of allen, die hunne naamteekeningen op verzoekschriften betreffende deze belangrijke zaak gesteld hebben, wel bevoegd geacht kunnen worden om daarover te oordeelen. Vervolgens heeft hij in 't breede betoogd, dat verder te gaan dan de meerderheid der Kamer verklaard heeft te willen gaan, betrekkelijk het godsdienstig en christelijk beginsel, zoude zijn ongrondwettig, onstaatkundig, anti-nationaal, ondoelmatig, noodeloos en schier onmogelijk.

De heer *van der Veen* wijst op de noodzakelijkheid, dat er eenheid in het onderwijs besta, ten einde daardoor kracht uit te oefenen. Hij herinnert aan het gemis van eenheid, dat in de wet van 1806 omtrent verschillende punten bestond, als omtrent de examina van toelating, waarbij verschillende inzigten door de onderscheidene commissien werden gevolgd, zoodat het gehalte der gevergde kundigheden zeer verschillend was; hij wijst op het gemis van regeling van bezoldiging, en van eene voorziening van pensioenen, waardoor vaak de minder bekwame personen aan moesten blijven. In dien toestand was er geene eenheid mogelijk. Spreker, vraagt, of door het tegenwoordige ontwerp eenheid zal gebragt worden? Hij meent dit te moeten betwijfelen, en zulks niet zoo zeer uit hoofde van het voorgestelde toezigt, als uit de regeling der aanstelling van de onderwijzers, evenzeer als door de wijze van bezoldiging en het bedrag dier bezoldiging. Hij wenschte de kosten van het onderwijs geheel van staatswege bestreden te zien, ten einde niet alles afhankelijk te maken van de verschillende inzigten der onderscheidene gemeente-besturen en van den finantiëlen toestand der gemeenten. Het groote voordeel daarvan zou zijn, dat het onderwijs geheel kosteloos verkrijgbaar zou zijn. Dit acht hij wenschelijk, vooral met het oog op de schoolpligtigheid. Die schoolpligtigheid acht hij wenschelijk, daar het onderwijs het hoogste staatsbelang is. Hij weet het, dat hij dit gevoelen met weinigen deelt, maar hij meent toch te moeten wijzen op de verontrustende toeneming van het getal niet-schoolgaande kinderen. Men zegt wel, "de schoolpligtigheid is onuitvoerbaar, maar dit is volstrekt niet bewezen: de proef is er niet van genomen. Hier te lande bestaat eerbied voor de wet en men kan niet onderstellen, dat, als de wet sprak, de ouders hunne kinderen minder naar de scholen, dan naar de kazernen zouden zenden. De schoolpligtigheid zou ook de oprigting van bewaarscholen in de hand werken. — Spreker behandelt thans het beginsel der gemengde school, en wijst op het ongerijmde, om daar naast te stellen subsidien voor bijzondere scholen wegens de gemoedsbezwaren der ouders. Wie zal die gemoedsbezwaren beoordeelen? Waar is de grens? Hoe vele kinderen moeten de aanvraag geldig maken? Alinea 4 van art. 22 is eene afwijking van het beginsel der gemengde scholen. Spreker zal dan ook stemmen tegen art. 22 en medewerken tot het amendement, om dat artikel in te trekken. Mogt die poging mislukken, dan zal hij tegen de wet stemmen, hoe gaarne hij haar ook aannam, om het vele goede, dat er in gelegen is en om een einde aan den onzekeren toestand te maken.

De heer *van Lynden* heeft verklaard, te behooren tot die minderheid, welke het voorgestelde bevredigingsmiddel heeft aangemerkt als de vrucht van onopregtheid en misleiding. Het vooruitzigt op subsidie voor bijzondere scholen moge dezen of genen eenvoudige gerustgesteld hebben, — hij acht dit niets dan schijn; in wezenlijkheid geeft het niets. Het toegeven aan de eischen der meerderheid, zoo als dit Ministerie zulks gedaan heeft, acht hij niet bestaanbaar met de onafhankelijkheid en waardigheid der Regering. Ten slotte verklaarde hij, liever geene regeling van de zaak van het onderwijs te willen, dan eene slechte regeling, zoo als het ontwerp, zijns inziens, beheist.

De heer *van Deinse* heeft de voordragt beschouwd als voldoende aan de eischen der Grondwet en als kunnende strekken om het land, ten opzigte van de gewigtige zaak van het onderwijs, uit eene onzekere toekomst te helpen. Het beginsel der gemengde school en der opleiding tot christelijke en maatschappelijke deugden, waardoor alle kinderen als broeders vereenigd, in liefde en verdraagzaamheid zullen worden opgevoed, keurde hij allezins goed. Hij zou echter de vrijheid tot oprigting van bijzondere scholen niet afhankelijk gemaakt willen hebben van voorafgaand verlof. Ook wenschte hij het beginsel van schoolpligtigheid in de wet te hebben opgenomen; daardoor wordt geene inbreuk op de persoonlijke vrijheid gemaakt.

De heer *de Poorter* heeft zich beklaagd over het intrekken van het subsidie aan de onderwijzers in Noord-Brabant. Hij meent, dat die provincie behandeld wordt als een wingewest door het regt van den sterkste vermeesterd. Hij wenschte, dat in de onderhavige wet een artikel werd opgenomen, even als het in de Grondwet voorkomende, waarbij aan de leeraars der verschillende godsdienstige gezindheden het behoud hunner traktementen enz. verzekerd werd. Hij zal welligt een amendement in dien geest voorstellen; maar, als de zaak blijft zoo als de regering haar voorstelt, zal hij, wat ook gebeure, tegen het ontwerp stemmen.

De verdere beraadslaging is daarna bepaald op heden ochtend.

30 *Mei*. Heden heeft de heer *Nolthenius* vooral op het vaststellen der schoolpligtigheid aangedrongen.— De heer *Mackay* heeft tegen de wet gesproken. — De heer *Gevers Deynoot* verklaarde zich vóór de wet, mits al. 4 van art. 22 er uitgeligt werd. — De heeren *Elout van Soeterwoude* en *Groen van Prinsterer* spraken *tegen*, de heer *Bosscha voor* de wet.

Ingevolge de nieuwe jagtwet is het zich met honden in het veld bevinden op zich zelf geene overtreding meer, mits hij, die den hond of de honden vergezelt, de noodige zorg drage om te beletten, dat door dezen geen wild worde opgespoord, gedreven of gegrepen. Mitsdien behoeven er geene buitengewone magtigingen meer worden verleend tot het vangen van mollen en ander schadelijk gedierte, door middel van honden, vermits de reden, die tot het afgeven dier stukken aanleiding gaf, met den 1 Julij l.l. heeft opgehouden te bestaan.

— Een bijzonder schrijven uit Java meldt aan de *Utr. Ct.*, dat de aanleg van den telegraaf op dat eiland, zoowel bij Europeanen als bij inlanders, groote belangstelling wekt. De lijn is reeds gelegd van Batavia over Buitenzorg door de Preanger-Regentschappen, over Cheribon naar Tagal. Om met het gebruik meer bekend te maken laat men korten tijd gratis seinen. Over 't geheel is de aanleg goedkoop, daar men meerendeels de lijn slechts over levende kapokboomen heeft gelegd; men moet echter vreezen, dat vele dier boomen zullen sterven.

's Gravenhage, 30 Junij. Naar men verneemt, zou de komst van Z. D. H. den erfprins van Saksen-Meiningen hier te lande, in verband staan met een ontwerp tot het aangaan van een tweede huwelijk, met de tweede dochter van H. K. H. Prinses *Marianne* der Nederlanden. Zoo men weet, heeft Z. D. H. in eerste huwelijk gehad de oudste dochter van gemelde Prinses, uit welk huwelijk twee kinderen zijn gesproten.

Groningen, 30 Junij. Gisteren is alhier door den turfschipper *R. J. Niezen* de eerste nieuwe greenmank turf van dit jaar aangevoerd, afkomstig uit het veen van *H. Oven*, in de markt van Bonnen, gemeente Gieten. *G.c.*

Vollenhove, 28 Junij. Met genoegen vernemen wij uit eene echte bron, dat de Maatschappij van Landbouw het voornemen heeft, ter dezer plaatse eene tentoonstelling te doen houden, en die op te luisteren door eene harddraverij van paarden. *Steenw. ct.*

Arnhem, 27 Junij. Onder de gemeente Elst is eenige dagen geleden een arbeider, die aan het graven van een sloot bezig was, daarin voorover liggende dood gevonden. Het is later bij onderzoek gebleken, dat hij onder het werken de onvoorzigtigheid had, ten einde zich te verkoelen, den pet van het hoofd te nemen en zijnen arbeid blootshoofds te verrigten, zoodat men onderstelt, dat hij door een zonnesteek op het hoofd is getroffen en daardoor bedwelmd voorover in den modder gevallen en gestikt is. Mogen deze voorbeelden anderen tot waarschuwing strekken, zich voor gelijke onvoorzigtigheid te wachten.

Kampen, 27 Junij. Nog weinige dagen zal het aanhouden, waarna men zeggen kan de veenplaats de Koekkoek is drooggemalen, want er zijn nog slechts enkele waterplasjes meer van 10 hoogstens 15 Ned. duimen. Zoo zal dan binnen 3 maanden eene oppervlakte water van 2 ellen diepte over 356 bunders drooggemaakt zijn, en een omtrek van 250 bunders veen aan de nijverheid overgegeven en in eenen staat gebragt, dat zij tot bouwhoeven kunnen aangelegd worden. Er wordt reeds veel en beste turf gemaakt, hetgeen met het gunstig saizoen niet anders kan dan goede rekening geven.

Leeuwarden, 29 Junij. Uit Oudkerk wordt ons gemeld: Op den 25 dezer heeft eene zoogenaamde derde kalfskoe van de wed. *F. E. van Dijk*, landbouwersche alhier, drie levende kalveren geworpen, allen van het vrouwelijk geslacht, welke respectivelijk, kort na de geboorte, gewogen hebben 65, 50 en 46 halve nederlandsche ponden. Daar deze kalveren in alle opzigten uitmuntend kunnen genoemd worden, zullen zij als moederkalveren worden aangefokt.

— Op den 24 Junij jl. viel den onderwijzer *H. M. Reidsma* te IJsbrechtum, het voorregt ten deel, om het feest zijner vijftigjarige schooldienst te mogen vieren. Bij deze gelegenheid werd, onder gepaste toespraken, door den heer schoolopziener, hem de zilveren medaille overhandigd, bij besluit van Z. M. den Koning den jubelaris toegekend voor zijne ijverige en getrouwe pligtsvervulling gedurende eene halve eeuw, van welke hij 43 jaren te IJsbrechtum heeft mogen toewijden aan het onderwijs der jeugd; bood de heer burgemeester der gemeente hem een geschenk aan, bestaande in een sierlijk zilveren inktstel en gelijk tabakskomfoor, en de leden van het onderwijzers gezelschap eenen fraaijen leuningstoel, en overhandigde een lid van den kerkeraad hem 4 zware zilveren lepels met toepasselijk opschrift, — voor welke bewijzen van belangstelling de diepgetroffen bejaarde onderwijzer, in weinige, doch hartelijke woorden, zijn gevoel van innigen dank uitdrukte. *Leeuw. Ct.*

Leiden, 30 Junij. Gisteren namiddag had aan de ijzergieterij van de heeren *D. A. Schretlen & Co.*, op de Heerengracht alhier, een vreeselijk ongeluk plaats. De strop eener met gesmolten ijzer opgevulde bak bezweek op het oogenblik dat een zestal werklieden zich in de nabijheid bevond; slechts één kon zich redden; de vijf overigen zijn deerlijk gebrand, terwijl men zegt, dat reeds een daarvan zoude overleden zijn.

's Hertogenbosch, 26 Junij. Zeven en veertig jaren geleden waren de echtelieden *E.* te B. in de blijde verwachting van een spruit uit hun huwelijk te zullen verwerven. De blijde dag brak eindelijk aan, op den 2den Aug. 1811 beviel de vrouw, juist bij *afwezigheid* van haren man, die voor zaken naar de Peel was; des avonds te huis komende, vond hij eene dochter en zijne vrouw in het kraambed; door hem werd bij den burgelijken stand aangifte van het kind gedaan en het kreeg den naam van *Marie Anna E.*, de Eerw. Heer pastoor diende het kind van het gelukkig echtpaar den H. Doop toe. Nagenoeg te gelijker tijd had er binnen deze stad eene andere geboortenis plaats; een meisje, dat niet gaarne kinderen had, had echter toevallig een dochtertje gekregen, dat kind werd mede, doch ter dezer stede, bij den burgerlijkenstand als geboren den 1sten Aug. aangegeven en bekwam bij den H. Doop den naam van *Anna Maria Elizabeth W.* De buren der laatste kraamvrouw, het kind, dat zich den eersten dag nog al degelijk had laten hooren, den tweeden niet meer hoorende, kregen achterdocht en verwittigden daarvan den Eerw. Heer pastoor hunner parochie; deze ging de kraamvrouw bezoeken en vroeg na eenige woordenwisseling om de jong geborene te zien, doch kreeg ten antwoord, dat het kind er niet meer was." De pastoor verschrikte en vroeg of de ongelukkige haar kind soms ook had omgebragt; zij ontkende dit echter en daartoe door Z. Eerw. gedrongen bekende zij ten laatste, dat haar kind den 2den Aug. des morgens heimelijk was weggevoerd om te B. te worden ondergeschoven, en als het wettig kind van de echtelieden *E.* door te gaan. Ten einde deze ongeregtigheid te verhinderen, begaf Z. Ew. zich naar de gemeente B., en kreeg aldaar de overtuiging dat het kind door Z. Ew. op 1 Augustus 1811 als *Anna Maria Elizabeth W.* gedoopt, door den Wel-Ew. Heer pastoor te B. den dag daarna als *Marianne E.* andermaal den H. Doop had ontvangen. De zaak werd destijds zoo geheim mogelijk gehouden; het kind werd wederom even geheim als het gekomen was van B. naar deze stad teruggevoerd, en genoot de opvoeding harer ware natuurlijke moeder, en hiermede zou men zeggen was de zaak uit; het schijnt echter dat zulks niet het geval zal zijn. De twee malen bij den burgerlijken stand aangegevene en twee malen gedoopte *Anna Maria Elizabeth W.* laat thans, na een tijdsverloop van 46 jaren van zich hooren. Men meent, dat zij nu met alle geweld, allerwaarschijnlijkst om de fortuin van haren vreemden vader, *Marianne E.* wil zijn, althans dezer dagen werd bij den burgerlijken stand te B. door haren man van haar tweede aangifte een geboorte-extract geligt, waarschijnlijk om zich bij overlijden als wettige dochter te doen gelden. Men voorziet daaruit een zonderling proces; de aanstaande erfgenamen van den ouden *E.*, willen haar als een ondergeschoven kind doen doorgaan. Zij in tegendeel zal, om erfgenaam te kunnen worden, voorgeven, dat zij een van hare ouders verstooten kind is, dat alhier onder een anderen naam is groot gebragt.

Batavia, 9 Mei. Zr. Ms. stoomschip *Etna*, gecommandeerd door den kapt.-luit. ter zee *A. Clarkson*, heeft op zijne terugreis van Gorontalo naar Amboina (bij het aandoen van de reede van Kajeli op Boeroe (Molukkos), ten einde den stand van zaken aldaar, ten gevolge der nieuweling uitgebrokene pokziekte, op te nemen) eene ontmoeting gehad met rooverpraauwen. Dit gevecht eindigde met de redding van 51 menschen, door de roovers op onderscheidene plaatsen geroofd, terwijl 7 dier roovers gevangen werden genomen. Uit de opgaven der geroofde menschen bleek, dat deze rooversvloot dezelfde was welke de *Etna* in de maand Maart jl. vergeefs langs de kusten van Goram en Ceram had opgezocht, en dat de zeeroovers, na op de noordkust van Ceram, op Goram en op Key een aantal menschen te hebben geroofd, den togt hadden voortgezet naar de Aroe-eilanden, vanwaar zij naar Banda overstaken en vervolgens de baai van Ambon opzochten, hebbende zij toen langs de oostkust van Ambon en de eilanden Kelang en Manipa, denzelfden dag, eenige uren voor de komst van den *Etna*, de baai van Kajeli bereikt. Op dezen togt hadden zij, volgens opgave der gevangenen, tusschen de 80 en 90 personen geroofd, voornamelijk van Aroe, Key, Goram en Ceram, terwijl zich onder de bevrijden ook bevonden Boetoneezen en Ternatanen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Onder de proclamatien der prefecten, bij gelegenheid van de verkiezingen, treft men er aan, die al zeer zonderling zijn. Tot de grappigste behoort die van den sous-prefect van het departement der Gironde. De Keizer, zoo luidt het in die proclamatie, heeft u nu al eens gered. Als gij nu voor den kandidaat der regering, den kolonel *Pierron* stemt, dan zal hij het nog eens doen. Maar als gij op den kandidaat van de oppositie uwe stemmen uitbrengt, dan zal hij u nooit weer redden. Denkt daaraan.

De regering is over hare agenten in de provincien alles behalve tevreden. Sommigen gingen te ver, terwijl anderen te weinig energie aan den dag legden. De prefect van het dep. *du Nord* is wegens eerstgenoemd gebrek afgezet.

— Uit het departement der Beide Sèvres wordt van den 22sten geschreven: LL. Vrijdag is een onweder boven onderscheidene punten van ons departement losgebarsten, dat de grootste verwoesting heeft aangerigt. Eene hoos, met hagel vergezeld, vormde zich te Mougon, ontwortelde de zwaarste boomen en breidde zich uit over de gemeente Fressines, welke zij geheel verwoest heeft. Te Grècht heeft de storm het dak van het goederen-station medegevoerd en de hagel heeft zijne sporen op de muren nagelaten, die er uitzagen als of zij met kogels beschoten waren.

DE VERTELLER ENZ.

Reeds in oude tijden wist men, dat eene delfstof, namelijk het amiant of steenvlas, onbrandbaar is, en dus niet aan de oplossende kracht der vuurhitte is onderworpen. Van daar dat men bij vroegere volken in doeken, van die stof geweven, de lijken der koningen wikkelde, eer men ze verbrandde, ten einde de asch er van bijeen te houden. Zulk een doek, waarschijnlijk tot die verbranding gediend hebbende, bevindt zich nog te Rome in de verzameling van het Vatikaan. Later maakte men er tafelgoed van, zoodat Karel V verscheidene servetten van die stof had, die, wanneer ze reiniging noodig hadden, in het vuur werden geworpen en er helder en ongeschonden uitgehaald werden. In den jongsten tijd zocht men echter het amiant tot een nuttiger doel aan te wenden. De proeven, die men er thans mede neemt hebben ten doel, te onderzoeken, of en op welke wijze het steenvlas als een middel kan gebezigd worden, om bij ontstanen brand zich zonder gevaar in en bij de vlammen te begeven. Omtrent de jongste proefnemingen te dezer zake is het volgende uit de *N. Stoompost* getrokken.

Met dubbele handschoenen van amiant hebben drie sappeurs gloeijende ijzeren staven tot op grooten afstand gebragt, zonder ze langer dan 3 minuten in dien tijd los te laten. Anderen gingen met een kleed van amiant in de vlammen van eenen brandstapel en keerden er zonder letsel uit. Zij hadden eenen helm van amiant en eenen anderen helm van metaalweefsel op, en aan den regterarm een schild van ruim 1 meter hoog en 80 duim breed. De vlammen omringden hen geheel en zij konden er van 90 seconden tot 2 minuten 47 seconden in vertoeven; het langst, wanneer het voorhoofd ook met een doek van amiant was omwonden. De duidelijkste proef was de volgende. Er werden twee rijen brandhout, 10 ellen lang en 2 ellen hoog met stroo overdekt, in brand gestoken; in het midden der lengte was eene opening gelaten, om des noods tot uitgang te dienen. Vier sappeurs waren bedekt met een kleed van steenvlas: twee van hen hadden daaronder een kleed van laken, dat door borax, aluin en ammoniakphosphorzuur onbrandbaar was gemaakt; de twee anderen hadden een dubbel toebereid lakensch kleed. Allen hadden laarzen van amiant aan en onder de voeten een stuk van die stof. Een van hen had eene mand op den rug, met metaalweefsel bekleed, en waarin een tienjarig kind was, dat op het hoofd eenen helm van steenvlas had. Op deze wijze toegerust, gingen de sappeurs tot in het binnenste van de dubbele vlammenheg en drongen er verscheidene malen in door. Na verloop van 60 seconden werd het kind in de mand door de vlammen verschrikt, waardoor de sappeur, die het droeg, zich moest verwijderen. Het kind was frisch; de pols, die vooraf 84 slagen telde, gaf er nu slechts 96, en binnen weinige minuten was het weer zoo vrolijk als te voren. Bij den sappeur, die het kind gedragen had, was de pols van 92 tot 116 slagen geklommen. De drie anderen bleven 2 min. 4 sec. in de vlammen, en verklaarden bij het uitkomen geen ander gevoel te hebben gehad, dan dat van eene groot

Te Auge zijn de uitwerkselen van het onweder vreeselijk geweest; het dorp is als onder den hagel verpletterd, de dakpannen en glasruiten zijn verbrijzeld; daarna heeft de storm de gemeenten Mazières, Vervyes doorgeloopen en allerwege den oogst geheel vernield. Op de velden tusschen Fressines en Absi is alles verwoest, geen korenaar is staande, geen grashalm ongedeerd gebleven. Hagelsteenen, zoo groot als een duivenei, hebben het graan, het hooi, het koolzaad gebroken en zoo fijn gemalen als of het uit den snijmolen kwam. Die vreeselijke magt van vernieling heeft zelfs de boomen en heggen van hun gebladerte beroofd. — Allerwege levert het veld het treurigst gezigt op; er zijn landbouwers die hunnen ganschen oogst verloren hebben en totaal geruïneerd zijn. Er heeft onmiddelijk eene verhooging in den prijs der granen plaats gehad. — Van elders blijven de berigten van den oogst zeer gunstig luiden.

— De aftreding van Mlle *Rachel* als tooneelspeelster, is thans stellig; zij heeft zelve haar ontslag bij den heer *Empis* ingezonden. Naar het schijnt is een van de noodlottigste gevolgen harer ongesteldheid, dat hare stem derwijze verzwakt is, dat zij onmogelijk weder op het tooneel kan verschijnen. Zij is niet meer meesteres over het geluid; wil zij zacht spreken, dan geeft hare stem slechts bij afwisseling geluid; wil zij daarentegen iets met kracht en nadruk zeggen, dan laat hare stem haar geheel in den steek of doet zij slechts een schor en flaauw geluid hooren.

— Het *J des Débats* bevat een uitvoerig betoog over de verkiezing en over de aanvallen, die het te verduren heeft door zijne houding bij de verkiezingen aangenomen. Als kampvechter der vrijheid heeft het blad ook onder het keizerrijk de zegepraal der vrijheid nog niet onmogelijk geacht, het wil daarvoor blijven strijden, met de middelen, die de wet het toelaat. Bij de verkiezingen heeft dit blad het noodig geoordeeld, dat ieder zijne burgerpligten vervulde. Overtuigd van de verpligting zich niet van de stemming te onthouden, kon er geene sprake van wezen, welke kandidatenlijst het moest voorstaan. Maar daarom heeft het zich niet in eene koalitie begeven, met mannen, die zijne denkbeelden niet kunnen huldigen. Daargelaten, dat eene koalitie, om een gemeenschappelijk beginsel te doen zegevieren, niet berispelijk zou wezen, meent het *J des Débats*, dat zij, die thans zijne houding zouden bestrijden, zich in eene koalitie hebben begeven, die hun voorleden schandvlekt. Het zijn de overwinnaars en overwonnenen van 1830, die zamenwerken; zulk eene zamenwerking, een verbond tusschen *Assemblée Nationale*, *Quotidienne* en *Univers* acht het *J des Débats* eene ramp, en gaarna komt het er voor uit, dat het boven dat verbond het tegenwoordig stelsel voor Frankrijk verre zou verkiezen.

ENGELAND.

Dezer dagen is te Londen eene talrijke vergadering gehouden van mannen van verschillende standen, die uit alle deelen des lands bijeengekomen zijn, om over middelen tot verbreiding van het onderwijs onder de lagere volksklassen te beraadslagen. Prins *Albert*, de gemaal der Koningin, opende jl. Maandag als voorzitter de bijeenkomst met eene aanspraak, waarin hij deed uitkomen, dat de bijeenkomst niet het doel had, om te handelen over de geschilpunten, die ten aanzien van de inrigting van het onderwijs bestaan, maar over de door allen erkende daadzaak, dat er in Engeland slechts weinige kinderen onderwijs genieten. Er werd toch door deskundigen, na veelvuldig onderzoek, verzekerd, dat van de bijna vijf millioen kinderen tusschen drie- en vijftienjarigen ouderdom, die in Engeland en Wales thans naar raming aanwezig waren, slechts 2,046,848 ter school gingen, terwijl 2,861 848 geen onderwijs hoegenaamd ontvingen, dat van de twee millioen schoolgaande kinderen ruim anderhalf millioen slechts twee jaren of nog korteren tijd op de school bleven, en dat onder die twee millioen slechts omstreeks 600,000 van meer dan negenjarigen ouderdom waren. Het was dan ook, zijns inziens, volstrekt noodig, dat de natie op die feiten opmerkzaam gemaakt wierd, en naar middelen tot verbetering omzag, en dat was dan ook het doel der bijeenkomst. Ook de bisschop van Oxford voerde het woord: zijns inziens kon men thans in Engeland zonder overdrijving zeggen, dat de moeijelijkheid niet zoo zeer was scholen voor de kinderen, als wel kinderen voor de scholen te vinden.

In de bijeenkomst van jl. Woensdag werd eenstemmig besloten te verklaren, dat het meerendeel van de kinderen der arbeidende volksklasse in Engeland te vroeg de school verlaat, om het volle nut van het onderwijs te kunnen hebben; dat het (daargelaten hetgeen de wetgever zou kunnen doen) noodig was, zedelijken en godsdienstigen invloed bij ouders en kinderen aan te wenden om dat euvel tegen te gaan; dat te dien einde hier en daar met vrucht het middel van prijzen en loffelijke getuigschriften te werk gesteld is.

— Volgens de jongste berigten uit New-York, vloeiden de inkomsten van de schatkist der Unie zoo rijkelijk, dat er tegen het eind van het dienstjaar waarschijnlijk een batig slot van niet minder dan twee en twintig millioen dollars zou zijn. Te Washington werd dan ook verzekerd, dat bij het bewind eene nieuwe tariefsherziening in overweging was, strekkende om de inkomsten der schatkist te verminderen door vermeerdering van het aantal handelsartikelen, die tolvrij ingevoerd kunnen worden.

DUITSCHLAND.

Bij een' brand, die in de laatstvoorgaande week het stationsgebouw van den Leipzig-Dresdener spoorweg heeft in de asch gelegd, is de onaangename ondervinding opgedaan, dat bijna in alle zoo hoog geroemde ijzeren geldkisten, de papieren verbrand waren en het geld gesmolten was.

BELGIE.

Bij de verkiezing te Doornik van een lid van den Senaat, in plaats van den heer *Pallet*, is met 1296 van de 1405 stemmen gekozen de heer *Sacquelcu*, kandidaat der liberale partij; de klerikalen hadden geen kandidaat gesteld.

— Te St. Trond waren twee broeders, die, vroeger bakkers, van hun gewonnen fortuin leefden. Na den dood van een der broeders, drong zich een priester in de vriendschap van den ander. Deze haalde *Steveniers*, zoo heette de man, ten laatste over, een testament te maken, geheel ten zijnen voordeele, maar reeds kon de grijsaard niet meer teekenen. Haastig liet men een notaris komen, die het testament in orde bragt; het vermogen van den ouden man werd aan den priester gemaakt tot het doen van allerlei godsdienstige plegtigheden. De wettelijke erfgenamen, die in behoeftigen toestand zijn, hebben zich tot den bisschop van Luik gewend; om deze afpersing te doen verbieden; daar dit niet baatte zal men deze zaak voor den regter brengen.

— Eene particuliere correspondentie van de *Amst. Ct.* uit Brussel van 29 Junij bevat o. a. het volgende: „Strenge veroordeelingen zijn zoowel te Brussel, als te Bergen (Mons), Verviers enz. tegen de rustverstoorders uitgesproken; het schijnt echter dat dit der justitie nog niet genoeg is, daar zij voortgaat met de inhechtenisnemingen, voornamelijk te Antwerpen, waar ingezetenen, die de algemeene achting genieten, gekerkerd zijn geworden. Naar het schijt wil men, in plaats van die betreurenswaarde gebeurtenissen met den sluijer der vergetelheid te dekken, de spanning en gisting vereeuwigen. Overigens is de justitie op dezen oogenblik de eenige magt die werkzaam is; in de politieke wereld heerscht eene diepe rust, en de vruchtbare verbeeldingskracht van den Belgischen correspondent der *Köllnische Zeitung* was noodig, om nieuwe geruchten van Ministeriële crisis te verzinnen, die, ik kan het u stellig verzekeren, van allen grond ontbloot zijn. Bijna al de Ministers zijn op reis of op hun buiten, en zij denken er niet aan, den Koning hun ontslag aan te bieden, die overigens, zooals ik u reeds schreef, niet wil, dat tusschen nu en het aanstaande huwelijksfeest van zijne dochter nieuwe staatkundige verwikkelingen zullen ontstaan en zich met niets anders dan met familiezaken bezig houdt.

„Ge zult u nog wel herinneren, hoeveel opzien in der tijd eene Parijsche correspondentie in het clericale *Journal de Bruxelles* baarde, waarin gezegd werd, dat de door den priester *Verger* op den aartsbisschop van Parijs gepleegde moord, door de geheime genootschappen in Belgie was bevolen geworden. Het geregtelijk onderzoek, dat op verzoek van de kamer der vertegenwoordigers is ingesteld, heeft de uitkomst geleverd, dat dit berigt niets anders was dan een schandelijke *canard* van den heer *de Pontmartin*, den Parijschen correspondent van dat blad. Sedert dien tijd had hij opgehouden in het *Journal de Bruxelles* te schrijven; nu echter verschijnt hij weder onder zijne oude initialen (Z. Z. Z.) In zijnen brief spreekt hij van de bij de Fransche akademie door den dood van den heer *Briffaut* opengevallen plaats en noemt hij als kandidaat voor den vacanten zetel in dat geleerde ligchaam,.... raad wien? ..... *de Pontmartin* zelven! Zie, dat is nu eens een schrijver, die evenzeer door bescheidenheid als door waarheidsliefde uitblinkt!"

— De synode der protestantsche kerken-vereeniging in België was den 22 en 23 dezer te Antwerpen vergaderd. De kerken van Gent, Brussel, Antwerpen, Leuven, 's Gravenhage enz. hadden afgevaardigden gezonden. De als voorzitter fungerende predikant *Vent*, huiskapelaan des Konings, is gekozen tot vertegenwoordiger der vereeniging bij de in Augustus e. k. te Amsterdam te houden Waalsch-Nederlandsche synode.

ITALIE.

Den 20sten dezer is de verjaardag der troonsbestijging van *Pius IX* plegtig gevierd. De hoop, dat deze feestdag tot eene amnestie aanleiding zou geven, is al wederom niet vervuld. Zij schijnt onder de *pia vota* te mogen worden gerangschikt.

ASSEN, 2 Julij.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

's Hage, 2 Julij. De Minister *van Rappard* verdedigde gisteren in de Tweede Kamer het wets-ontwerp op het onderwijs; hij gaf geen vooruitzigt op het doen van wijzigingen.

Amsterdam. Woensdag, 1 Julij. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{1}{2}$ percent. Dito 4 pCt. $96\frac{3}{8}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1816 5 pCt. 105 percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $87\frac{3}{4}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad hooger; op November f 519. — Raapolie onveranderd; op zes weken f 53. — Graanmarkt stil; onveranderd.

Gelijk uit de hierachter staande advertentie is te zien, zal de heer *August Arenhold*, Solo-bariton-zanger aan het koninklijk Hoftheater te Hannover aanstaande Vrijdag avond ter dezer stede eene muzikalische declamatorische soirée geven, bijgestaan door den heer *Obbes* alhier. Wij maken het kunstminnend publiek daarop opmerkzaam, daar slechts zelden hier de gelegenheid tot het hooren van dergelijke voordragten aangeboden wordt.

* **Roswinkel, 28 Junij.** Heden namiddag werd te dezer plaatse de openlijke opwekkingsrede gehouden tot bevordering van de zendelingszaak. Ds. *Hugenholtz*, predikant te Emmen, trad voor eene buitengewoon groote schare, uit verschillende gemeenten te zamen gevloeid, op, en sprak naar Jes. 11 : 10, „*over de komst der heidenen tot Christus, en de heerlijkheid van Christus, daarin zigtbaar; voor ons eene opwekking tot dankbare, krachtige en blijmoedige medewerking tot den zendingsarbeid onder de heidenen.*" Was de schare groot, en de belangstelling in 't geen de leeraar met zooveel ernst en nadruk sprak, zigtbaar algemeen, de inzameling van liefdegaven, die daarna bij 't uitgaan uit de kerk plaats had, en alleen voor het Zendelinggenootschap was bestemd, overtrof gewis aller verwachting. In de vergadering der leden, die daarna ten gemeentehuize werd gehouden, en waar men over de zendingszaak nader met veel belangstelling sprak, werd onder anderen bepaald, dat de e. k. opwekkingsrede op den eersten zondagnamiddag in September gehouden zal worden te Nieuwbuinen. Tot spreker werd benoemd Ds. *Mulder* te Borger, en tot diens secundus Ds. *Lieftinck* te Odoorn.

* **Winschoten, 29 Junij.** Heden morgen zijn alhier gevankelijk binnengebragt vier personen, allen te Bellingwolde gevat. Twee, een zekere *S.*, gewezen ambtenaar, maar om dronkenschap ontslagen, en eene weduwe worden verdacht gehouden hunne echtgenooten te hebben vergiftigd, waarvan reeds melding is gemaakt in 't vorige no. dezer courant; de beide anderen verdenkt men van brandstichting te Aurich in Oostfriesland.

* In deze courant van den 25 Junij jl. vond men een berigt, overgenomen uit de *Veend. Ct.*, waarin gezegd wordt, dat de landbouwer *Meems* te Winschoten is doodgeschoten. De *Veendammer* houdt er zeker eene zelfstandige geographie op na, waarin men vindt, dat Blijham en Winschoten één is. Wij kunnen even goed zeggen, dat *Meems* te Veendam is doodgeschoten; want deze plaats ligt toch met Blijham in de provincie Groningen. Winschoten is volstrekt niet trotsch op daden, die elders te Blijham of ook te Veendam of waar ook, verrigt worden en wenscht daarom verbetering van dat scheeve berigt.

Coevorden, 28 Junij. Naar men ons verhaalt, zou eergisteren tusschen het Voorwold en Emlenkamp, het lijk van zekeren reizenden stoelmatter in de Vecht gevonden zijn, wiens voeten door een touw aan elkander gebonden waren. *Handbl.*

— In onze nabijheid is wederom door het veranderen van den wind de brand tot het veen overgeslagen; ook aan de Dedemsvaart en in de Emmer veenen zijn groote massa's turf verbrand. *Id.*

* **Beilen, 30 Junij.** Door de besturen van Beilen en Westerbork is besloten, om bij voldoende subsidien, de klinkerweg van Assen op Beilen te verlengen tot Westerbork: ook moeten de besturen van Westerbork, Zweelo, Oosterhesselen en Dalen bereid zijn, dien weg door te trekken tot Dalen — als wanneer de weg van Assen tot Coevorden en de grenzen van Hannover in een klinker- of kunstweg zal herschapen zijn. Mogt ook spoedig de weg van Beilen tot Ruinerwold en Hoogeveen worden daargesteld, dan zouden de middelen van communicatie tusschen het Westen en Zuid-Oosten der provincie, door eerstgenoemden weg ook zeer bevorderd worden — en gemak en voordeel opleveren, voor wel de helft der provincie, terwijl dezelve tevens krachtig landbouw en ontginning in die streken zou bevorderen. Naar wij vernemen, is de aanvraag tot subsidie door de Besturen van eerstgenoemde gemeenten aan de Provinciale Staten ingediend.

* **Gramsbergen, 29 Junij.** Ook in deze gemeente woedt het vuur op onderscheidene plaatsen in de veenen. Eergisteren is in de buurt Sebastopol aan het kanaal boven Anerveen eene aanzienlijke partij turf eene prooi des vuurs geworden; terwijl tevens eene arbeiders keet verbrand en eenige met boekweit bezaaide akkers vernield zijn. Het vuur zit op sommige plaatsen zoo diep in de veenen, dat het schier onuitblusschelijk is.

* **Vlagtwedde, 27 Junij.** Als blijk van sterke aanfokkerij van paarden kan dienen, dat alleen onder de gemeente Vlagtwedde dit voorjaar zijn aangegeven, 47 veulens, en dat er van dit jaar van hier en elders bij den schoonen hengst, staande bij de erven *J. Hommes*, zijn toegelaten een honderd en negentig merrien; velen komen dan ook met hunne merrien uit andere plaatsen, om den hengst een bezoek te brengen

* Schrijft men van elders van brand in het veen en den turf, ook hier is brand in het veen en vreest men zeer voor verdere verspreiding; het vuur is reeds in eenige boek-

---

te warmte. Hunne polsslagen waren 88, 84 en 72 vóór, en 152, 158 en 120 na de proef. Zij waren besloten geweest in eene vuurmassa, die hun geheele ligchaam, zelfs hunne beenen, met de vlammen omringde, zoodat zij aan de hevigste werking daarvan waren blootgesteld geweest. De toeschouwers, die zeer talrijk waren, konden op den afstand van 5 meters van het middelpunt der vlammen de hitte niet verdragen.

Door zulke proefnemingen is ten duidelijkste bewezen, dat het amiant, als middel om zich onbrandbaar te maken, bij ontstaan van brand voor hen, die zich bij en in de vlammen moeten wagen, eene zeer nuttige stof is. Mogt het tot dat einde in gebruik komen en daardoor dienen, om in den nood menschenlevens te kunnen redden.

MIDDEL om altijd versche boter te hebben.

Nadat men de boter, zoo als zij uit de boterpot komt, zeer goed gewasschen, klaargemaakt, en ook met linnen heeft afgedroog, verdeelt men ze in kleine stukken en hoopt ze in potten op, zoodanig dat alle ledige ruimten verdwijnen. De potten zet men in eenen grooten ketel, half vol water, dat tot koken verhit wordt. Heeft het water deze temperatuur verkregen, zoo laat men het afkoelen en men neemt de potten er uit. Op zulke wijze bereide boter zal na verloop van zes maanden even zoo frisch zijn, als of zij pas uit de boterpot komt.

Door het smelten van de boter in het heete bad, worden alle kaasdeeltjes, die zij nog bevatten, zoo volkomen op den bodem van de pot neergeslagen, dat men eene uiterste zuivere boter verkrijgt, goed om op het brood te gebruiken, en om alle andere spijzen te bereiden. Wel verre van aan deugdelijkheid te verliezen, zal zij hierin veel meer winnen en derzelver smaak veel beter zijn, dan die van de versche gewone boter.

Een onvoorzigtig regter.

Een burger van Londen verschijnt voor eene regtbank in de City met een individu, dien hij verdacht houdt van zijn horologie te hebben gestolen.

„Zijt gij er wel zeker van?" vraagt hem de regter; „hebt ge uw horologie misschien niet vergeten meê te nemen? 't Kon u gegaan zijn als mij: van morgen dacht ik stellig mijn horologie bij mij te hebben gestoken, en nu herinner ik mij opperbest, dat ik het regts van mijn schoorsteen aan een spijker heb laten hangen."

Twintig minuten later wordt er aan de huisdeur van den regter geklopt. De knecht doet open en de binnentredende zegt: „ik ben door meneer den regter *die en die* belast, om zijn horologie te halen, dat hij van morgen heeft laten hangen aan een spijker, regts van den schoorsteen" De knecht gaat het horologie halen en geeft het zonder argwaan meê. Maar tien minuten later komt er een ander met dezelfde boodschap, en vijf minuten daarna een derde. Nu begint de knecht onraad te duchten; hij wil den laatsten vrager bij den kraag pakken, maar deze ontsnapt.

weit akkers, en ook in den turf. Gisteren werd hier het berigt gebragt, dat er in Münsterland 28 huizen waren opgebrand, veroorzaakt door het in brand zijnde veen.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 30 Junij. In de heden gehoudene raadsvergadering waren tegenwoordig de heer Burgemeester en alle leden, behalve de heeren *Servatius*, *Vos* en *van Holthe van Echten*. — Er is besloten, naar aanleiding van eene missive van den heer Commissaris des Konings in Drenthe, en overeenkomstig het voorstel van heeren Burgemeester en Wethouders, om ter begrooting van 1858 het benoodigde fonds te brengen ter vereffening der kosten van verpleging van bedelaars in de gestichten der Maatschappij van Weldadigheid over 1852, 1853 en de eerste 8 maanden van 1854, waarvan de betaling in der tijd door den Raad is geweigerd, en deze kosten te voldoen, mits uit 's Rijks kas worden gerestitueerd de kosten van transport van bedelaars, gedurende 1852, 1853 en 1854, uit de gemeentekas voorgeschoten, doch waarvan te vergeefs de teruggaaf van de gemeenten, waarin het domicilie van onderstand der betrokken personen was gevestigd, werd gevorderd, en uit dien hoofde door het Rijk het uitzigt op betaling uit 's Rijks schatkist is geopend. — Aan den heer *H. Menninga* te Assen is, op zijn verzoek, restitutie verleend van de gemeentebelasting van een vat en 74 kannen inlands gedisteleerd, hetwelk door lekkagie verloren ging. — Eene resolutie van heeren Ged. Staten, houdende bedenkingen op de bij raadsbesluit van 19 Maart j.l. vastgestelde Algemeene politie-verordening, is om consideratien gesteld in handen der vaste commissie voor de strafverordeningen. — Gelezen zijnde een brief van H.H. Gedeputeerde Staten, houdende aanbeveling, om, in afwachting eener nadere regeling van 't onderwijs, ook voor het jaar 1857, de bezoldigingen der onderwijzers vast te stellen, in voegen zulks plaats had over de laatste acht maanden van 1856, is daartoe met algemeene stemmen besloten, en de bezoldigingen van de onderwijzers *Karsten* en *Schenkel* op f 610-//, van den onderwijzer *Haak* te Kloosterveen op f 450-//, van den onderwijzer *B. Huizing* te Loon op f 90-// en van den onderwijzer W. *Sieger* te Witten op f 40-// bepaald. — Ter tafel werd gebragt eene missive van het bestuur der Noord-Willems-Kanaal-Maatschappij, houdende verzoek, dat in het begin van 1858 de bij raadsbesluit van 22 Junij 1852 toegezegde bijdrage van f 25,000-// voor gemeld kanaal beschikbaar worde gesteld, als zullende die bijdrage vorderbaar zijn, zoodra de aanleg werd uitgevoerd, en dit thans het geval is. Bij de discussien, ter zake gevoerd, werd de aandacht des Raads gevestigd daarop, dat, volgens den inhoud van des bestuurs brief, bij het toezeggen der bijdrage, de clausule moest zijn gemaakt, dat ze niet zou worden betaald, voor dat het plan van aanleg was uitgevoerd. De lecture echter van het raadsbesluit van 22 Junij 1852 gaf de overtuiging, dat daarbij niet de minste voorwaarde was gesteld, en deed zich de vraag voor, of het niet in het belang van en in overeenstemming met de krachten der gemeente-kas zou zijn, om in termijnen, met tusschenruimte van een jaar of meer, te betalen, waarop het raadslid *Carsten*, als commissaris van het bestuur der Maatschappij, de verzekering gaf, dat ieder billijk voorstel tot schikking van deze aangelegenheid door de Maatschappij zou worden aangenomen; hierna is, op voorstel van den Voorzitter, besloten, dat de helft van het toegezegd subsidie in 1858 ter begrooting zal worden gebragt, om in twee gelijke termijnen, in Mei en Nov. van dat jaar, te worden betaald. Het lid *Gratama* heeft eenvoudige aanteekening verzocht, dat hij tot dit besluit niet medewerkte, nadat, op voorstel van den Voorzitter, was besloten tot afwijzing van 't verzoek van gemeld lid, dat bij die aanteekening de redenen zouden worden gevoegd, waarom hij tegen het besluit stemde. Het lid *Carsten* onthield zich van stemming. — Ten aanzien van een door den ingezetene *D. Postma* aan H.H. Ged. Staten ingediend en door deze aan den Raad om consideratien gerenvoijeerd bezwaarschrift tegen zijnen aanslag in de schoolgelden over het jaar van Mei 1856 tot Mei 1857 ad f 6-//, is besloten, te verklaren, dat, aangezien reclamants dochter *Jantje* niet gedurende het geheele jaar het onderwijs had genoten, het billijk is voorgekomen, dat voor boven omschreven schooljaar beide kinderen in de 2e klasse worden belast, ten effecte dat de geheele aanslag f 4-// beloopt. — De verordening tot regeling van den vrijdom van gedisteleerd tot vervaardiging van chemicalien en reukwateren nader aan de orde gesteld zijnde, stelt het lid *Hofstede* voor, om ter zake nadere inlichtingen in te winnen. Over dit voorstel staakten de stemmen, en is alzoo het nemen van een besluit tot eene volgende vergadering uitgesteld. — Alsnu werd de publieke vergadering in eene met geslotene deuren veranderd. — Na wederopening der deuren werd aan de commissie voor de spoorwegen een crediet van f 100-// voor te makene kosten verleend.

ADVERTENTIEN.

Gieten den 26 Junij. Heden ontsliep ons tweede zoontje JOHANNES HERMAN. $6\frac{1}{2}$ jaar was het der oud'ren vreugde, kortstondig, maar ach zoo zwaar was zijn laatste lijden; doch waarlijk groot was tevens zijn kinderlijk geduld. Het weggaan van 't zachtmoedig, veelbelovend kind doorboorde ons harte.

J. B. F. HEERSPINK.
D. H. HITJER.

De ondergeteekende maakt in het belang zijner begunstigers bekend, dat hij de prijs zijner ***CICHOREI*** met ***twee gulden*** de ***honderd Ned. ponden*** heeft **VERHOOGD.**
Zuidlaren den 28 Junij 1857.

H. HAMMINGA,
Firma SCHUILING.

Aanbeveling.

Op de ***STEENFABRIEK*** nabij Steenwijk, zijn van af heden te bekomen, alle soorten van uitmuntenden

METSELSTEEN EN OVENVLOEREN,

roode-, blaauwe- en geglazuurde **DAKPANNEN** en **VORSTEN**, **RIETVORSTEN**, roode- en blaauwe **VLOEREN**, witte- en zwart **MARMEREN**- en **BREMER VLOEREN**, **MONDSTEENEN** op **REGENBAKKEN**, **WATER**- of **GOOTSTEENEN**, **KALK**, **CEMENT** en wat verder tot den ***STEENHANDEL*** behoort, alles voor civiele prijzen.
De ondergeteekenden bevelen zich bij dezen in ieders gunst en recommandatie.
Steenwijk, 30 Junij 1857.

H. JONKERS en COMP.

MUZIKALISCHE DECLAMATORISCHE

Soirée,

den 3den Julij 1857 te geven te Assen in de CONCERTZAAL bij den heer SCHUT, door **AUGUST ARENHOLD**, solo-bariton-zanger aan het Koninklijk Hoftheater te Hannover, onder goedgunstige medewerking van den heer **OBBES**, pianist.
Aanvang te $7\frac{1}{2}$ uur.
Nader bij gedrukte Programma's omschreven.

Ik ondergeteekende M. ROOZENDAAL Jz., te Tiel, verklaar bij deze, dat mijne Huisvrouw hevig geleden heeft aan slechte spijsvertering, verstoppingen en hartkloppingen. Na jaren lang geneeskundige hulp te hebben gebruikt, is zij door ***DU BARRY'S* REVALENTA**, die ik bij den heer C. HIEBENDAAL alhier gehaald heb, geheel hersteld en kan bij het gebruik van dit heilzaam geneesmiddel alle andere spijzen verdragen.
Tiel, 8 September 1856.

M. ROOZENDAAL Jz.

Maag- en onderbuikskwalen, diarrhaca, verstoppingen, opgezetheid, spanning, slechte spijsvertering, maagdrukking, winden, pleuris, loomheid, vermoeidheid, slijm, verzwakking, hartkloppingen, lusteloosheid en alle andere ziekten, die door abnormalen toestand der spijsverteringswerktuigen ontstaan, worden spoedig en zeker genezen door DU BARRY'S kracht en gezondheid herstellend meel.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Meppel, A. JEULEN.
Gordijk, S. G. ZWART.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
Hoogeveen, JAN VAN DER WOLDE Jr.
Coevorden, C. J. VAN DER SCHEER.
en in de bekende Dépots in de andere steden.

Verkooping

van **droog in oppers staand HOOI**, in het *nieuwe SMITSBROEK*, voor Jonkheer VAN DER WIJCK, op ***Donderdag den 2 Julij 1857***, des avonds te zes uur.

EN DE GROOTE

Topgras-Verkooping

in de *LEGEMADEN en zoo voort*, op ***Maandag den zesden Julij achttien honderd zeven en vijftig***, des voordemiddags te tien uur.

Notaris H. H. VAN LIER.

TOPGRAS-VERKOOPING,

in plaats van ***VRIJDAG den 3***, op ***ZATURDAG den 4 Julij e.k.***, des avonds te 6 uur, van **twee kampen** aan Gratama's wijk in het Veeningerland te Assen, ten overstaan van Jhr. Mr. A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, Notaris.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 30 Junij.

Tarwe, Jarige	70 ℔	f 00.00	Boekweit, zand 60 N.pd.	f	7.30
„ Oml.	68	„ 9.15	„ „ 62	„ „	7.70
dito,	70	„ 10.15	„ zwarte 62	„ „	7.55
„ „ Old.	68	„ 8.96	„ veen 64	„ „	7.95
„ „ „	70	„ 9.90	Paardeboonen.. f	7.25 à	7.90
Rogge, N. Inl.	62	„ 6.00	Groene Erwten. „	00.00 à	00.00
„ „ „	64	„ 6.60	Grauwe „ „	00.00 à	00.00
„ O. „	66	„ 7.20	Koolzaad . . . f	00.00 à	00.00
Haver, N. dikke	40	„ 4.15	Gort, grove . „	9.25 à	10.00
„ „	42	„ 4.40	Gort, parel . „	13.00 à	15.00
„ Voer	36	„ 3.65	Olie, raap p. vat „	51.50 à	00.00
„ „	40	„ 4.05	Raapkoeken. . . .		à —,—
„ Zwarte	36	„ 3.60	Lijnkoeken	—,— à	—,—
„ „	38	„ 3.80	Boter 1ste soort f	38.50 à	39.00
Garst, N. wint.	54	„ 5.75	Boter 2de „ f	36.00 à	00.00
„ „ „	56	„ 6.15			
„ „ zomer	56	„ 5.85			
„ „ knob.	60	„ 6.20			

De handel in granen was heden over 't geheel in eene lustelooze stemming. — Tarwe 15 cent lager nog moeijelijk te plaatsen. — Rogge, Boekweit en Gerst 10 cent lager met geringe kooplust. — Haver slap en 15 a 20 cent lager verkocht. — Boonen mede iets lager. — Gort met geringen handel.

— De aanvoer van nieuwe aardappelen bedroeg heden meer dan 100 mud, nog, waarschijnlijk door het droogé weder, klein van stuk, doch overigens goed van kwaliteit; de prijzen waren aanmerkelijk lager, f 3.50 tot f 4.00

HOOGEVEEN, 30 Junij. Rogge: hoogste f 8.50, laagste f 8,10; aanvoer 56 mudden. Boekweit: hoogste f 8.50, laagste f 8 25; aanvoer 18 mudden. Boter per Ned. ℔ hoogste f 0.92^{5}, laagste f 0.80; aanvoer 260 ponden. Roggebrood de 6 Ned. ponden f 0.57; de 3 Ned. ponden f 0.28^{5}.

STEENWIJK, 29 Junij. Rogge f 8.00 a f 8.50 — Boekweit f 0,00 a f 0,00. — Boter per $\frac{1}{8}$ ton f 19.00 a f 00,00.

OLDEMARKT, 27 Junij. Boter $\frac{1}{4}$ v. f 38.50 a f 00.00.

HEERENVEEN, 27 Junij. Rogge f 7.05. Boter p. $\frac{1}{4}$ v. f 38.50.

NOORDWOLDE, 25 Junij. Rogge f 7.35 a f 7.75. — Boekweit f 9.75 a f 9.60. — Boter per N. ℔ f 0.70 a f 0.83.

COEVORDEN, 29 Junij. Rogge f 8.00 Boekweit f 8.50; Boter f 0.65 per N. ℔.

AMSTERDAM, 29 Junij. **Zwolsche BOTER f 41 a 44.** — Kamper-Eilands HOOI f 19 a 21. — TARWE. **Roode** soorten iets vaster, andere soorten prijshoudend met weinig handel; 128, 129 ℔ nieuwe witbonte Poolsche f 425; 126, 130 ℔ Rijn f 375, 395 aan de Zaan, 124 ℔ Geldersche f 355 aan de Zaan; 120 ℔ Friesche f 315 aan de Zaan; 121 ℔ dito f 315. — ROGGE in een doen; 120, 122 ℔ Pruissische f 241, f 247; 117, 118, 119, 120 ℔ Petersburger f 241, 244, 247, f 250; 116 ℔ Inlandsche f 218. — GARST prijshoudend; 112 ℔ Stettin f 232; 113 ℔ Koningsberger f 235. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT onveranderd; 116 ℔ Holsteinsche f 272. — Witte ERWTEN als voren. — KOOLZAAD lager afgegeven; op 9 v. Olie in Oct. en Nov. £ $85\frac{1}{2}$; April £ $86\frac{1}{2}$. — LIJNZAAD in een doen; 109 ℔ Petersburger f $412\frac{1}{2}$. — RAAPOLIE dadelijk iets hooger, op levering slap en vooral op het Najaar lager afgegeven; op 6w. f 53; Vliegend f $51\frac{3}{4}$; 1o. Sept. en Oct. f 51, 50; Nov. f $50\frac{3}{4}$, f $49\frac{3}{4}$, 50; Dec. f $50\frac{1}{2}$, $49\frac{3}{4}$; Mei f $50\frac{1}{4}$, 50. — LIJNOLIE iets flaauwer; op 6w. f $47\frac{1}{4}$; Vliegend f 46; Najaar f $45\frac{3}{4}$, f $45\frac{1}{2}$. — HENNEPOLIE op 6w. f $51\frac{1}{2}$; Vliegend f 50. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 88 a 92. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 10 a f 14.

SCHIEDAM, 27 Junij. MOUTWIJN tot f 20 stil. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 24 a $24\frac{1}{2}$ per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1857.

	pct.	29 Junij.	30 Junij.		pct.	29 Junij.	30 Junij.
Nederl. W. S.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{15}{16}$	$63\frac{13}{16}$	*Spanje*, Obl.	$1\frac{1}{4}$	$25\frac{9}{16}$	$25\frac{9}{16}$
„ „	3	$76\frac{15}{16}$	77	Obligatien	3	$42\frac{3}{4}$	$42\frac{3}{4}$
„ „	4	$96\frac{7}{8}$	$96\frac{5}{8}$	Binnenl.	3	$38\frac{1}{8}$	$37\frac{15}{16}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$		$91\frac{7}{8}$	Amortisable			
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	$157\frac{3}{8}$	$157\frac{1}{4}$	Bewijz. Coup.		$6\frac{7}{16}$	$6\frac{1}{4}$
O. I. Leening	4	96	$95\frac{1}{4}$	*Oostenrijk*,			
Aand H.Spw.				Oblig. Goll	5	$78\frac{5}{8}$	
Aand.R.Spw.	$4\frac{1}{2}$			» »	4	63	$62\frac{3}{4}$
Ned. B.				» Metal.	5	$76\frac{3}{4}$	$76\frac{13}{16}$
Maats.Weld.				» » N.	5		
Rusland,				» Nation.	5	$78\frac{3}{16}$	$78\frac{1}{4}$
Obl. Hope	5	$105\frac{3}{8}$	105	» »	$2\frac{1}{2}$	$39\frac{7}{8}$	$39\frac{7}{8}$
Dito 1831/33	5	$95\frac{3}{8}$		*Belgie*, Cert.	$2\frac{1}{2}$		
Cert. 1840	4	$87\frac{3}{4}$	$87\frac{3}{4}$	Rothschild	$2\frac{1}{2}$	53	$52\frac{7}{8}$
» Stieglitz	4	$87\frac{1}{2}$	$87\frac{3}{8}$	*Portug.*, Obl.	3	$46\frac{1}{16}$	$45\frac{7}{8}$
Cert. v. Ass.	6	$65\frac{3}{4}$	$65\frac{3}{4}$	Brazilien	5	$98\frac{3}{4}$	$98\frac{3}{4}$
Polen,				Weener aandeelen	4	324	$324\frac{1}{2}$
Aand. fl. 500	f	$156\frac{3}{4}$	$156\frac{3}{4}$				
Obl.	4	$80\frac{3}{8}$	$80\frac{1}{4}$				

29 Junij. De markt was bij vernieuwing algemeen flaauw gestemd.

30 Junij. De markt was algemeen wederom flaauw gestemd, tegen de sluiting echter iets vaster.

De goede regter had zich wat heel gevaarlijk op eene publieke teregtzitting uitgelaten.

Te Boulogna zijn op 7 Mei van dit jaar de beruchte rooverhoofdman Lazzarini en zijn adjudant Cunio gefusilleerd. Lazzarini was geen gemeen roover. Wegens eene staatkundige misdaad uit den Romeinschen staat verbannen, trotseerde hij wet, maatschappij en politie, en stond hij gedurende drie jaren aan het hoofd eener rooverbende. Hij had zelfs eene zekere tint van edelmoedigheid aan zijn bedrijf weten te geven, door de armen te beschermen en te ondersteunen en de staatkundige bannelingen behulpzaam te zijn, in het vinden van een verblijf in den vreemde.

Men verhaalt vele trekken van stoutmoedigheid van de roovers van Calabrie en Spanje, maar geen hunner heeft die verder durven drijven dan Lazzarini. Zie hier een staaltje daarvan.

Het was kermis in eene kleine stad. Een goede troep tooneelspelers zou er 's avonds eene voorstelling geven en de zaal was zóó bezet, dat er bijna geene plaats ledig was. Het uur van den aanvang sloeg, het teeken werd gegeven, het orchest begon te spelen, maar — de gordijn ging niet op. Het orchest herhaalde de ouverture. Een der toeschouwers, de zaal willende verlaten, werd daarin verhinderd door vier soldaten, die wel iedereen in het gebouw toelieten, maar er niemand uit lieten gaan. Dit scheen vreemd. Eindelijk werd het publiek ongeduldig. Men begon te trappen, te fluiten en te schreeuwen, om de gordijn te doen opgaan, die dan ook eindelijk opgetrokken werd; maar in plaats van de acteurs, bevonden zich op het tooneel vier en twintig zwaargewapende roovers, die hunne geweren op de aanschouwers aangelegd hielden. Allen bleven op dit gezigt verslagen van schrik en ontzetting.

Toen vertoont zich Lazzarini, hij groet het publiek tot drie keeren toe en zegt: „Mijne Heeren en Dames, tengevolge eener plotselinge ongesteldheid van den troep, zal ik daarvoor in de plaats optreden. Ik ben de beroemde goochelaar, Lazzarini genaamd, die u de verwonderlijkste toeren zal doen aanschouwen. Blijft dus op uwe plaatsen, Heeren en Dames, en laat mij mijn gang gaan, want ik ben jaloersch op mijne kunst en de eerste, die zijne plaats zou durven verlaten, zou een kogel door zijne hersenen krijgen."

Na deze aanspraak gaf Lazzarini een teeken en vier zijner lieden traden in de zaal om de zakken der toeschouwers te ledigen, terwijl de overigen, voortdurende op hen mikkende, de bewegingen hunner makkers bewaakten. Lazzarini volgde zijne g a a r d e r s. Gedurende deze operatie voegde hij de dames vleijerijen toe, bragt de heeren door geestige gezegden aan het lagchen en ledigde al de zakken, die te veel bevatten om eene uitzondering te verdienen. Toen die verrigting was afgeloopen, ging hij heen en de soldaten, aan de deur geplaatst verdwenen met hem.

De trek beviel hem zonder twijfel; want hij herhaalde het later op de geloovigen, die naar zekeren berg ter bedevaart gingen.

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.